



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Die Decimâ. De perfecta Viatoris Vnione cum Deo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

Die Decima.

De perfecta Vnione Viatoris
cum Deo.

MEDITATIO XXVIII.

De proprietatibus, gradibus
& motivis Amoris Dei super
omnia.

Is omnibus gradibus ascensis, *Text. Reg. cap. 7.*
(anima) mox ad charitatem
perveniet illam, quæ perfecta
foras mittit timorē, per quam
incipiet vniversa custodire, non
an timore gehennæ, sed amore Christi & de-
lectatione virtutum.

Prælud. Imaginare tibi, quòd sis in
illo cenaculo magno inter discipulos
Christi, ab ejus Ascensione per decem di-
es, quasi in exercitijs spiritualibus, per-
severantes in oratione, & exspectan-
tes adventum, ignem, ac gratias San-
cti Spiritûs.

Punct. 1. *Consid.* Amorem Dei i. es. *Excellen-
tia Amoris
Dei,*
se virtutem supernaturalem infusam, quâ
homo super omnia creata diligit Deum.
2. Eamque virtutem esse omnium vir-
tutum Reginam, animæ vitam, bo-
no-

norum operum genitricem, meritum gratiæ, & gloriæ fontem, & per quamdam appropriationem esse ipsum Spiritum S. 3. Solam hanc discernet filios regni à servis Diaboli, inter civitates Ierusalem, Babylonis, & inter electos, ac reprobos. 4. Illa nihil dulcius, suavius, altius, latius, jucundius, plenius, ac melius reperiri in cælo & terra, quam ipsa Charitas Deus est, & Deus Charitas est.

Genf. l. 3.

6. 5. 3.

2. 10. 4. 8.

Idem loc.
cit.

Ejus proprietates
sicut ignis.

O Amor! ô cordis mei dulcedo, & vita animæ meæ! dilata angustias cordis mei, ut capiam te, & degustem interiori mentis ore, quam suave sit amari, quam dulce in amore liquefieri, & natum.

Punct. II. Confid. Proprietates gradus amoris ex similitudine ignis. 1- iste nullum omnino pondus habet, sed amor onus non sentit, neque laborem, nam ubi amor est, labor non est, sed sapor est. 2- Ignis nunquam tendit deorsum, sed semper sursum usque ad firmamentam spheram, sic amor non inhæret terrenis, sed semper sursum aspirat, neque nisi in solo Deo tanquam succenturio quiescit. 3. Ignis nunquam durat, sed cit: sic amor in amando infatigabilis est, & modum nescit. 4. Ignis omnia peritiosa, & vilia, dura, & mollia in se

Prov. 30.

26.

convertit; ita diligentibus Deum omnia *Rom. c. 8. v. 28.*
cooperantur in bonum.

O ignis divinissime! si venisti, ut ardeas, accende, concrema, & transforma me, ut nihil vivat in me præter te. O purissima flamma! ô insatiabilis æstus! quando depasces me? Amare, & ardere ex te, unica mea voluptas est &c.

Punct. III. Confid. Primum motivum *Motiva 2-*
amandi Deum, esse ipsius intrinsecas per- *mandi De-*
fectiones, Pulchritudinem, Sapientiam, *um.*
Potentiam, Divitias, Gloriam, Bonitatem. *Secundum* Ipsius immensum amorem, quo, cum inimici essemus, in finem dilexit nos. *Tertium* ejus beneficia creationis, redemptionis, conservationis, fidei, Sacramentorum, vocationis. *Quartum* innumera specialia animæ, & corporis, naturalia, & supernaturalia beneficia. *Quintum* promissa bona gloriæ, quæ ad mensuram amoris dabuntur. (Examen circa accepta beneficia, & reddito amore, fiat.)

Ah Deus meus & omnia! fons amabilitatis æternæ, quid in me vilissimo vermicello invenisti tanto tuo dignum amore? Nihil omnino; sed omnia omni odio, & abominatione dignissima, & tamen sic amasti me? ô IESU! plus quam te? Ah! redamo te ex toto corde,

de, & plus quam toto, ex tota anima
mea, & plus quam tota &c.

Et cupio semper te amare, & ar-
dere per æternitatem totam, & plus
quam totam. Adjuva me, ut ad ma-
ximum Charitatis gradum merear perve-
nire, teque hinc amare in via, non jam
timore gehennæ, sed istius excellen-
tissimæ delectatione virtutis, & Christi meo
amore, donec tui amoris suavitate æter-
naliter frui possim in patria.

DIGRESSIO XIX.

*De Amore Dei & Proximi, eiusque
que primario effectu, qui est Zelus
animarum.*

THEOPHOBVS.

(I.)

Capit. 2.

Pervenimus tandem, auxiliante Deo,
ad interiora Tabernaculi Christi, ad
amoris conclave, & divinæ Charitatis
cellam, in quam sponsa gloriatur in sa-
cris epithalamijs se introductam fuisse à
Rege Sponso. Ad hanc certe omnes
hactenus gressus nostri velut ad centrum
consummandæ perfectionis tendebant.
Ideoque Divus Benedictus eam dicitur

primum bonorum operum instrumentum esse, Dominum Deum suum diligere ex toto corde, totam animam, totam virtute: quod est, *Ex toto corde*, charius Deo nihil habere: *Ex tota anima*, nec vitam, nec sanguinem, aut quidquid creatum est, ejus amori præferre: *Ex tota virtute*, scilicet omnes cogitationes, verba, & opera in unicum, soli Deo placendi, finem dirigere, nullam spe præmij, seu mercedis promissæ, nec illo gehennæ, vel pœnæ metu indutum, sed ob solius Dei præcellentissimam dignitatem. Talis charitatis perfectum exemplar exhibuit ille quondam Abbas, cui cum diabolus in Angelum lucis transfiguratus dixisset, se missum esse à Deo, ut ipsi suam perpetuam damnationem revelaret, proinde frustraneum esse deinceps omnem bonorum operum conatum: ipse renidenti vultu respondit: Ergone ego æternaliter sum damnandus? Fiat ergo, si ita est Dei voluntas: quia igitur damnati Deum amplius non amant, adorant, & serviunt, instabo ego per reliquum vitæ spatium tantò ferventiùs ipsum amare, atque servire, ut saltem hinc aliquanto tempore per Dei Amorem, quasi caelo fruar. Quibus dictis, impostor confusione plenissimus evanuit. Quatuor verò

Reg. c. 47
Instr. 1.

Amare ex toto &c. quid sit.

Aliquis auditâ sui damnatione, perstat in amore Dei.

verò Deum diligendi gradus statuuntur
§. Tho. 2. ab Angelico Doctore, quos hic rito-
2. q. 27. dine expono.
4. 8.

Quatuor
 gradus a-
 moris Dei:

II. Primus & infimus est, quo ho-
 bitualiter homo ita suo corde affixus est
 Deo, ut nihil committat ejus dilectio-
 ni contrarium; & hic communis est ju-
 stis, & absque peccato mortali degen-
 tibus.

Secundus, quo quidem non actu
 semper diligitur Deus, amor tamen
 ipsius omnes intentionum, & operum
 vires eousque impenduntur, quò per
 mortalis vitæ infirmitatem licet. Et
 hanc perfectam hujus vitæ, ac vitæ cha-
 ritate assequuntur tum Clerici, tum
 Religiosi, alijsque omnes devoti, om-
 nia, quantum possunt, venialia peccata
 devitare conantes, & ad perfectionis
 statum contendentes.

Tertius est, ipsum tantum amandi
 quantum pura creatura diligi potest,
 actualiter semper ejus amoris insisten-
 do: & hic gradus est Angelis, & Beatis
 in patria congruus.

Quartus verò, diligendi Deum,
 quantum ex omnibus suis perfectioni-
 bus diligibilis est; atque hic soli Deo,
 tanquam supremus, & in infinitum se
 extendens, competit, qui etiam solus
 infi-

in finito seipsum amore prosequi potest,
& semper prosequitur.

III. PHILOTH. Sed obsecro te,
cum tertius assignatus, & quartus iste
amoris gradus in facto, vel actu cui-
cunque vel creaturæ, vel viatori in ter-
ris sint impossibiles, an pariter judica-
bis, esse impossibiles saltem in voto? ita
ut aliquis temerariè, vel insanè opta-
re censeretur, posse amare Deum, quan-
tum in se diligibilis est, vel diligi me-
reatur? aut quantum eundem beatissi-
mi celi cives amant de facto? aut saltem
amarunt innumeri in terris Sancti, in-
ter quos ipsa omnium Regina Sancto-
rum, adeò in Dei amore exarsit, ut
plus Charitas cum reliquorum omnium
charitate collata, veluti sol exiguas stel-
larum scintillas, exsuperet: ut propte-
rea vi tantæ charitatis tanquam omnium
meritorum radices, plus meruerit Chri-
stum pannis involvendo, quàm S. Lau-
rentius candentem craticulam toleran-
do. Nunquid igitur tantæ amoris æstum
optare, Deoque saltem in votis offerre
non possim? certè tam magna vis est
amoris cujuslibet, nedum divini, ut e-
tam in impossibilia feratur, unde à
Divo Bernardo Dei charitas vocatur:
INSANIA SANCTA.

Amor sum-
mus potest
affectivè
exerceri.

Intensio &
meritum a-
moris Dei
in B. V.M.

IV. THEOPH. Altissima sapientia
amo-

Amor fertur in impossib. & excessiva.

amoris mysteria, & in quibus lateat ingens meritum thesaurus. Fertur ut que, ne dubita, fertur amor igneum affectuum alis, ultra Cherubinos, & Seraphinos in ipsum increati amoris pelagus, & quò magis de eodem sorbet, & absorbetur, tantò magis inebriatur, ut sapienter ignarus nesciat demon, quid dicat, vel agat, cumque adeo incipit vehemens esse ac flagrans, se intra se cohibere non valens, non attendit, quo ordine, quâ lege, quâ possibilitate, sive modo verborum, sive actuum ebulliat; omnibus tandem verbis deficientibus, solus contentus suspensibus atque languoribus: unde verissimum est illud Dionysij Areopagite.

Amor vivit excessibus.

Sancti amoris Dei æstu ferventes.

S. Xaverius.

S. Petr. de Alcantarâ.

MONOPH. In tales divine caritatis excessus quàm plurimos Sanctos exarsisse, diversa eorum Menologia perhibent. Instar omnium sint, Beatus dilectissime ac stupendus Indiarum Apostolus, verius, tantâ Dei amoris flammâ exarsuare solitus, ut per illud *Satis est, Domine: modum sibi ac temperamentum imponi à Deo postulari.* Et ille strictioris Observantiæ non dodam novus inter Cælites assertus Petrus de Alcantarâ, conceptos Dei ardores in campum profiliendo per aeris refrigerium

lin; canonizationis verò ejusdem So-
 cia Magdalena de Pazzis Carmelitana
 affusa pectori aqua mitigare cogeren-
 tur.

S. M. Mag-
 de Pazzis.

THEOPHOB. At ne putes; MO-
 NOPHILE, suum etiam Sacerdotali fir-
 mamento deesse Sidus talibus toruf-
 cam flammis, unicum oculis tuis bre-
 viratis causa obijcio Philippum Neri-
 um, tantâ jugiter charitate Dei languen-
 tem, & desflagrantem, ut, cum intra fi-
 hes cordis ejus contineri flammæ non
 possent, illius sinum, confractis atque
 elatis duabus costulis, mirabiliter Do-
 minus ampliaverit. Sed nunc triplicem
 Deum amantium Classem vobis assigno,
 videlicet, incipientium, proficientium
 um, & perfectorum.

S. Philip-
 pus Neri

V. Prima Classis Incipientium; du-
 as præcipuas habet amoris Dei notas.
 1. Omnes vitæ præsentis noxas ob in-
 finita Bonitatis offensam metu gehen-
 næ detestari. 2. Paratum esse, deinceps
 mille citius subire mortes, quam mor-
 tali crimine tremendam Dei Majestâ-
 tem amplius offendere, sed ejus manda-
 ta pariter ex formidine pœnæ custodi-
 re. Et hic amor servilis nuncupatur.
 In altera classe Proficientium, sunt tria
 Charitatis indicia. 1. de Deo, ac divi-
 nis rebus frequenter cogitare, libenter

Amor Dei
 servilis.

Amoris
 concupis-
 centiæ in-
 dicia.

G g audi-

audire, loqui, tractare. 2. Eius sanctissimæ mensæ, & usui Sacramentorum anhelanter addictum esse. 3. Non mandata tantum, & obligationes, sed quidquid Deo operum supererogationis acceptum esse noverit, magna animi propensione, ac voluptate implere. Et hæc partim spe præmij, partim virtutis amore, qui servilem inter, & filialem quasi medius *Amoris concupiscentia* nomen sortitur.

Amoris benevolentia signa.

In tertia denique Perfectorum dicitur se filialis, ac *amoris benevolentia* nuncupati signa constituuntur sequentia. 1. De omnibus Dei perfectioribus, honore, laude, & gloria ineffabiliter congratulante, & ut sic dicam, ipsi omnia bona, & omnes suas excellentias velle, non propriæ utilitatis causâ, sed propter intrinsecum ipsius solius Dei bonum, beneplacitum, atque seipsum. 2. Ad eandem majorem ipsius gloriam purissimâ intentione omnes suas, & omnium creaturarum actiones dirigere, & dirigere oportet. 3. Divinissimæ ipsius, & rectissimæ voluntati ita totum, & corditer ex animæ fundo, indifferenter ad prospera & adversa, ad cælum, aut ad penas, conformem esse. 4. Per ardentissimos Charitatis actus, ita DEO adhaerere.

tere, inflammari, colliquefcere, & uni-
ri, ficut cera liquata infufa ceræ; aut
ferum in igne merus ignis videtur, li-
cet ferrum efle non definat. Hæc bre-
viter infinuanda cenfebam, ut ex his fig-
nis dignofcere valeatis, quantum in a-
more divino feceritis incrementum.

VI. Superelt aliquid de dilectione
proximi attingendum, ut abinde ad dif-
cutiendum primarium iftius geminæ
charitatis effectum, qui elt ardens tam
gloriæ Dei, quam falutis animarum ze-
lus, perveniamus. Omnes quidem con-
cernit, omnes fæculares, aut Regulares
obligat dilectionis proximi præceptum,
fpecialiter tamen eos, qui live in una Ca-
thedrali, aut Collegiatâ, live Regulari
focietate, & congregatione convivunt,
& conveniunt, ad eam inter fe imper-
turbatè fervandam coarctat: liquidem
Divo Hieronymo affirmante, tales Con-
gregationes cum vinculo charitatis funt
merus paradyfus, & inhabitantes funt
Angeli, fine illo autem funt merus in-
fernus, & habitantes inibi, dæmones;
nullaque deterior in terris vita, quàm
degere fimul corpore tantum, non
mente. Iftiuc bene respexit apud Cli-
macum Abbas ille, qui Fratrem Fratri
maledicendo fraternam violantem cha-
ritatem, ftatim monafterio expulit, ne-

Vbi chari-
tas mirua
ibi elt para-
dyfus.

Ggꝛ que

Charitatis
proximi
violator est
quasi dia-
bolus.

que ipsum, sex licet diebus imprandis
& incœnatum præ monasterij foribus
excubantem, & pœnitentem recipit,
nisi ad arbitrarij carceris pœnam; infir-
mans, æquè minùs fraternæ charitatis
violatorem esse tolerandum, ac ipsum
dæmonem. Quid verò proximis
Confratribus vestris ex hoc præcepto
debeat, ex B. P. Benedicti Regulis,
demonstro.

Regul. c.

4. instr. 2.

instr. 9.

Charitatis

proximi re-

quisita.

Regul. c.

63.

Ib. c. 72.

Cap. 65.

Cap. 4. in

stru. 22.

C. 7. gr. 4.

C. 4. in

stru. 24.

25. 23.

Et primò quidem Amorem, ita ipso

jubente; Diligere proximum tanquam ip-

sum; & quod sibi quis fieri non vult, alijs

faciat.

Secundò. Vi hujus amoris, debent

mutuò HONOREM; Honore invicem

prævenientes: juniores Priores suos honorem

& ubicunque sibi obviant Fratres, juniori

Priore benedictionem petat; omnesque invicem

honore præveniant.

Tertiò. PACEM: Nihil committen-

tendo, ut suscitentur invidia, rixa, in-

tractions, emulationes, dissensiones, &

extraordinationes.

Quartò. MANSVETVDINEM: Nihil

præcipitur enim in irrogatis injurijs,

iram non perficere, nec facere injurias,

sed in facta, tacitâ conscientia patientiam

amplecti.

Quintò. SINCERITATEM: Ita namque docet S. P. Dolus in omni

non tenere : pacem falsam non dare : iracundia tempus non reservare.

Sextò. COMPASSIONEM, & *Instr. 18.*
supportationem alienorum defectuum : *19. &c.*
quando monet, Fratri in tribulatione sub- *36. & 72.*
venire: dolentem consolari: illum patienter
ferre, ac ejus corporum, sive morum infirmitates patientissimè tolerare.

Et hæc charitatis fraternæ praxis, tam pro Sacerdotum, quàm Religiosorum statu est utilissima.

VII. Primarius autem utriusque charitatis principalis effectus est Dei *Effectus*
gloriæ, & salutis animarum zelus, quo *charitatis*
quis amato vult omne bonum, & aver- *est bonus*
tere satagit omne malum, hinc conver- *zelus.*
tibiliter sequitur, ibi ardentem esse charitatem, ubi intensus zelus est, ibique zelum eò perfectiorem, ubi intensior charitas, sicut è contra intermortuam esse penitus charitatem, ubi omnes zeli flammæ sopitæ jacent. Heri expendimus infinitam Sacrificij Missæ dignitatē, hodie obstupescemus zeli animarū sublimitatem, quo, attestante S. Gregorio, *S. Greg. 12. in E. zech.*

Nullum pariter omnipotenti Deo gratius esse potest Sacrificium. Heri percepistis, Sacerdotem, per consecrandi & Christum sacrificandi potestatem, elevari ad maternitatis, & æternæ paternitatis Filij Dei infinitam quodammodo dignitatem.

Zelofus Sa-
cerdos fit
animarum
corredemp-
tor.

s. Chryso.
in Genes.

Transcen-
dit quasi po-
tentiam
creatricem.

Ch. yfo.
l. e.

nunc dico; quod sacerdos seipsum pro
Dei gloria & animarum salute facien-
cundo sublimetur quasi ultra omni-
potentiam, quatenus rerum omnium crea-
tricem, ac fieri alterum in terris Chri-
stum animarum Redemptorem; id quod
idem, nam cum Deus Pater dicat: Ego
ego celum & terram, eadem (o Sacerdos)

facultate te dono, ut tu terram facias ce-
lum; accendi ego luminaria caeli, iurando
tu his clariora, veritatis luce errantes collu-
strando: nulli dubio locus est, zelotum

animarum ex hoc capite, transcendere
quodammodo potentiam mundana-
rum rerum effectricem, unde eodem in
loco subjungitur in persona Patris om-
nipotentis: Vide, quam te diligam, quia ma-
jora faciendi tibi tribuo facultatem.

VIII. Quod verò idem animarum
zelus, si Sacerdotis cujuscunque status,
aut Ordinis animum succendit, eundem
in alterum quasi Christum transmutat,
plurimis constat ex argumentis; cum
verò si Dominus Iesus Christus in toto
vitæ ac passionis suæ volumine in pal-
pito Crucis expanso, tot sanguinis sui
pretiosissimi notis exarato, tot vulne-
rum & vibicum lituris pleno, altum in
frontispicio titulum non præfert, nisi
hunc: Domine, qui amas animas; Zelosi Sa-
cer-

cerdotis tessera ad mundum alia non est, nisi illa Abrahami: *Da mihi animas, cetera tolle tibi.* Si Christus in hanc miseriarum vallem descendit, ut esset nova lux sedentibus in tenebris & umbra mortis, novus Medicus malè habentibus, bonus ovium errantium pastor, ignorantium instructor, cæcorum illuminator, mortuorum resuscitator; ut omnes vitam habeant & abundantius habeant; zelus sacerdos *se se omnibus exhibet ut omnium servum; nec sibi, sed cunctis gentium se vivere credit, datum indoctis Doctorem, consolatorem pauperum, solatium oppressorum, patrem orphanorum, defensorem viduarum, & omnibus Debitorem.* Summâ ponderatione dignissima sunt illa clementissimi nostri Salvatoris ad suam perditam Brigittam effata toties repetita, toties ex ore suæ infallibilis veritatis asserta: & primò quidem his verbis: *Adhuc ex charitate libenter morerer pro homine, si esset possibile: & alterâ vice, ô amici mei, sic tenerè diligo oves istas, quòd si possibile esset adhuc mori propter quamlibet ovem speciali morte, quatem in cruce semel pro omnibus passus sum, magis eas redimerem, quàm carere eis vellem. & amplius adhuc, ardentissimis hisce verbis: Si adhuc possibile esset, quòd ego toties morerer, quot sunt animæ in inferno, ita quòd pro qualibet ea*

Gen 14.

Sacerdos zelosus animarum similis Christo.

Petr. Blessens. de infir. Episcop. c. 4.

Amor Christi iterum mori parati pro animabus.

Rev. S. Brig. l. 1. c. 30. Ib. c. 59.

Ibid. lib. 7. c. 19.

Apud Lan-
cie. opusc.
13.
Et etiam
pro ipsis
damnatis.

ſ. Diony.
c. 3. de cal.
Hierarch.

Zelus salu-
tis anima-
rum in qui-
busdam for-
minis ex-
cessivus.

In Vita
eius Poll.
9. Mart.
p. 9.

earum talem mortem iterum sustin-
rem, qualem tunc pro omnibus sustinere
huc corpus meum paratum esset submi-
omnia cum libenti voluntate & perfectissima
charitate. Verè abyssalis & incompre-
hensa Christi erga animarum salutem
charitas, quam quisquis Parochorum
aut Sacerdotum studiosè æmulator, ut
ille omnium divinarum divinissimum opus ex-
ercet, Christo Redemptori in locuta-
dis animabus immediatè cooperando.

IX. Non defunt autem illustrissimæ
talis infatigabilis zeli salutis animarum
exempla, ut enim illas splendidissimas
virginitatis & ardentissimæ charitatis, et
Ordinū Dominicani, Franciscani, & Car-
BB. Senensem & Bononiensem, Capuani-
nas, & illam Carmelitani, non dudum San-
ctorum catalogo insertam Magdalenæ de
Pazzis præteream, quarum prima à suo
dilectissimo caelesti sponso chissimis
precibus flagitabat, ut inferni tantis
mereretur constitui, ne ulla deinceps
anima illuc penetraret, sed ipsa pro ip-
sempiternas lueret pœnas; altera verb-
intensissimè precabatur, ut pro anima
quadam alias damnanda ad acerbissi-
mas purgatorij pœnas destinaretur ut-
que ad extremi Iudicij diem, omnia
illius animæ peccata in se suscipiens ex-
pian.

planda, suorumque bonorum operum partem illi donando; tertia demum ita amarè Infidelium & peccatorum perditionem deffere solita fuerat, ut sese ad quaelibet pro illorum salute subeunda tormenta paratam offerret. His, inquam, prætermisissis:

Ex Lectio
Brevis.

X. Produco vobis in exempla (è millibus alijs) Sanctissimos istos Peccantium animarum zelatores: Dominicum, qui singulis noctibus pro existentibus in mortali peccato dorsum suum cruentis flagellis fulcavit: Ignatium, qui ardentibus alienas veneris flammis in congelatas stagni aquas collo tenus immersus extinxit; & Seraphicum Bonaventuram, qui totidem mortes obire desideravit, quot hætenus creatæ essent animæ, ut singulorum salutem roties pro singulis moriendo promovere posset.

Sancti Viri
satisfacientes
pro alienis
peccatis.

Produco IDOLOLATRIÆ EXTERMINATORES BB. Benedictum, qui in monte Cassino; Gallum, qui in superiore Germaniâ turpissima Deorum ac dæmonum simulacra subvertendo, fana, lucosque cremando, ac Bonifacium primum istius Moguntinæ Provinciæ Archiepiscopum, qui per Germaniam inferiorem Evangelij semen disseminando infinitam paganorum multitu-

Sancti idolorum
subversores.
Ex Lectio
Brevis.

titudinem fidei Christianæ aggregarunt.

XI. Quo verò humana, vel Angli-
ca vocis præconio satis extolli possunt
RELIGIONIS APOSTOLICI PROPAGATO-
RES.
Polland. in Vit. 14. Iann. 2. ex Wading.
B. Odericus Ord. Min. Conventual.
S. Francisc. Xaverius.
Orbis Apostoli Benedictini.

ZELOSISSIMI GENTIUM UNIVERSARUM mundi partium APOSTOLICALI? Ille Odericus Ord. Min. Conventualium, qui per sexdecim annos orbem ferè totum peragrans, ultra viginti Paganorum & Sarracenorum millia lacro Baptismi fonte lustravit: tantopere squallore, inedia ac solis æstu consumptâ facie, ut reducem in Italiam, nec patria, nec parentes amplius agnoscerent. Quâ dignus admiratione ille prodigiosissimus ad Indos Apostolicæ sedis Legatus Xaverius, qui insatiabili animo ad fidem Christianam perducendi zelo exæstuans, nudis semper pedibus immensa regionum spatia perambulando multa centena hominum millia convertit. Qualem meriti lauream totæ tique Benedictinæ familiæ Alumni & diversissimarum nationum Apostoli? e quorum numero paucissimos vobis assigno Wilibaldum Germaniæ, Martinum Dumensem & Fulgentium Hispaniæ, Amandum Tungrorum, Eboracensem, Brabantorum, & Alsatarum; Adalbertum regnorum Bohemiæ, Ungariæ, Poloniæ, Lituaniæ & Rusciæ; Ansgarium Gothorum, Sclavorum, Suecorum

porum & Danorum magnos nuncupatos Apostolos; & Brandanum Abbatem, qui trium millium Monachorum Abbas, cum assumptis secum quatuordecim socijs, cum immensis septem annorum navigationis incogniti maris laboribus in Insulas Canarias, postea dictas Fortunatas, primus circa annum Christi sc̄o. prædicationis & Evangelij lucem invexit.

Brandanus
Abb Indiæ
Apostolus.
*Menol. Buccolini. 16.
May.*

XII. Quid memorem zelosos HÆRESVM DEBELLATORES, & Orthodoxæ Fidei propagatores, Dominicum Albigenis hæreseos malleum? Ignatium cum sua Societate, destinatum instructissimum contra modernas hæreses armamentarium? Norbertum, qui innumeram hæreticorum multitudinem; Franciscum Salesium, qui septuaginta duo illorum millia ad fidem & Ecclesiam Romanam aggregarunt? Quid illos Ordinis Divi Benedicti imperterritos contra Lernæum hæresis monstrum pugiles Augustinum in Anglia, alterum sui sæculi Augustinum; Rabanum scientiarum armarium, Alanum Doctorem universalem nuncupatos; aut Gregorium Magnum, qui juxta S. Ildephonsi testimonium sanctitate vicit Antonium, eloquentiâ Cyprianum, & Augustinum Sapientiâ; qui omnes ardentissimo gloriæ Dei & ani-

Zelosi Hæresum extirpatores.

& animarum zelo inflammati, hæreses
 bigensem, Waldensem, Manichæam,
 Arrianam, Simoniam, & reliquer
 rorum pestes suis temporibus, e Gal
 lia, Germania, Sicilia, Hispania, A
 frica, Anglia profigarunt, fidem Ca
 tholicam reducerunt, populos omni
 novâ pietatis Christianæ luce illustra
 runt, digni proinde, ut omnes anima
 rum Curati cum Beatâ Catharina Se
 nesi (uti solita fuerat) eorum peccatorum
 vestigia ponè sequentes reverenti oscu
 lo venerentur.

XIII. PHILOTH. Injurius esse
 viderer illi purpurati Senatûs lilio, in
 li urbis & orbis Europæi Athlanti Co
 rolo Borromæo, meo, totiusque Pa
 triæ nostræ Tutelari Patrono, nisi præ
 dictis sanctissimis viris hunc Zelum
 alterum Evangelicæ legis, ejusque Con
 siliorum Aaronem de Aronâ subjunge
 rem; quem eò usque divinæ gloriæ &
 salutis animarum zelus adegit, ut hæ
 reticâ pravitate infectis medullis com
 pateretur; pro peccatorum resuscitan
 tiâ lacrymarum innumerabiles margari
 ritas ex oculis, ex cruentato flagellis
 dorso pretiosos innocentissimi sui san
 guinis pyropos, pro pauperum verò so
 stentatione tot aureos è crumena extro
 serit, ut quem Ill. ma familia urbi d
 cisse

Zelus ani
 marum S.
 Caroli Bor
 romæi.

tilissimum dederat Principem, eundem
 in pestis afflictione cerneret factum es-
 se pauperrimum Codrum. Prætermisis
 hic infinitis sui insuperabilis zeli argu-
 mentis, id duntaxat brevissimè innuo,
 quod, cum sævissima pestis totam Die-
 cesin Mediolanensem, ad commune
 bustum & sepulturam mortuorum re-
 digeret, ipse pientissimus Pastor præter
 pauperum ad sexaginta & septuaginta
 millia, sustentationem & curam, ip-
 se peste infectos diu noctuque visitans,
 consolans, sanctissimis Sacramentis refi-
 ciens non abhorruerit moribundis pesti-
 feris odores exhalantibus assistere, il-
 lorumque migraturas animas Viatico,
 solatio & impertitis indulgentijs provi-
 dere. Hæc mihi videntur ineffabilis zeli
 & Charitatis prodigia, Ah! utinam
 mei, aliorumque Sacerdotum cordis
 (ad imitationem) inflammativa.

Maximè
 tempore
 pestis.

XIV. THEOPHOB. Agite, Hortatio
 charissimi, & si vos quoque desideratis ad zelum
 esse inter exempla, & præactorum accen- gloriam Dei
 sere numero Sanctorum, non aurum zela- & salutis
 te, sed animas, non mundanæ, sed divinæ animarum.
 gloriæ augmenta quærite, non socordijs,
 non otio, non voluptatibus immarcesci-
 te, sed pro animarum salute vos totos
 impendite & superimpendite, non il-
 latas

2. Cor. 123
 150

latis vobis injuriolas, sed graves Divinae Majestatis offensas reserente; invigilate prædicationibus Verbi divini, ministrandis sanctissimis Sacramentis, erudiendæ juventuti; sitisque cum parvulis parvuli, cum infirmis infirmi, & cum omnibus omnia, ut omnes lucrifaciat. Cæterum estote omnium scientiarum magistri; Theologiæ & litorum Doctores, prophetici mysteriorum interpretes, in orationibus frequenter in carnis maceratione assidui, in vigilijs rigidi, in eleemosynis largi, in moribus Angeli, absque tamen ardore zeli, quem vestra inflammet charitas, firmet constantia, discretio moderetur, totam perdetis Angelicæ substantiæ prærogativam; nihilque omnino eritis, nisi *res sonans & cymbalum tinnens.*

*S. Chryso.
hom. 3. in
1. Cor.*

*S. Ambr.
in Psal. 1.
Sacerdos
sine zelo
nihil est.*

MEDITATIO XXIX.

De perfectione, gradibus, & motibus Conformationis voluntatis humanæ cum Divina.

*Text. Reg.
c. 7. gr. 2.*

Secundus humilitatis gradus est, propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectatur implere, sed vicem illam Dei imitetur dicentis: Non vis facere

facere voluntatem meam, sed ejus, qui misit me. *Io. c. 6. 38.*

Prælud. Imaginare tibi Saulum (qui postea Paulus fuit) contra Deum recalcitrantem, & ad terram fulmine prostratum, seu fulgure, voluntati Dei jam se perfecte conformare dicendo: *Domine, quid me vis facere?* *Act. 9. 6.*

Punct. 1. *Consid.* Talem conformationem. 1. esse Sacrificium summè perfectum, quia per hanc homo offert, quod solum est sibi proprium, & intimum, scilicet suam voluntatem. 2. *Conformationis suæ voluntatis cum divinæ prærogativæ.*

Esse utilissimum, quia complectitur omnes virtutes proximè in Deum transformantes, abnegationem, humilitatem, resignationem &c. Præstantissimum, cum sit æternæ prædestinationis, & filiorum Dei signum, nam *fideles in dilectione acquiescent illi.* 4. *Sap. 3. 9.*

Saluberrimum, reddens hominem in bonis, & malis semper æquè pacificum, & tranquillum. 5. Summè necessarium, nam quæ fiunt intra voluntatem Dei, sunt perfectissima; quæ extra, sunt vanissima; quæ contra, sunt perniciosissima.

O Domine! quis tu? & quis ego, ut non liberè omnem voluntatis meæ possessionem tibi tradam, intus & foris, in parvis & magnis, prosperis, & adversis totaliter à mea voluntate spoliatus

Ps. 472.10.

Ejus perfe-
ctionis re-
quiritur.

liatus? doce me facere voluntatem tuam
Punct. II. Confid. Hanc conforma-
 tionem extendi ad agendum simul, &
 patiendum juxta Dei voluntatem in
 omnibus, secundum hos gradus. 1. *Unice*: hoc est, ut omnia agantur, vel
 stineantur unice, & simpliciter ad pla-
 cendum Deo. 2. *Ferventer*: id est, illu-
 riter, libenter, indefesse. 3. *Prompte*,
 scilicet expedite, cito, prævenciendo,
 & festinando ad omnia, quæ voluntatis
 divinæ sunt. 4. *Fortiter*: excutiendo,
 & superando omnes tentationes, & dif-
 ficultates contrarias. 5. *Pure*, & deli-
 catè, non solum ut placeas Deo, sed ut
 beneplacitum Dei in seipso impleatur
 primario, ab dein in teipso.

Quid facio miser? Ecce Angeli, Co-
 lites, & omnes creaturæ, omnino, in
 perfecte voluntatem Dei faciunt, in
 ipse IESVS Christus in tremendo Sa-
 crificio Missæ voluntati, ac voci Sacer-
 dotis obedit, & ego meum totum ve-
 le Deo meo, cum corde, anima, vita,
 & sanguine non transcribam? absit hoc
 longè à me; quin imò perfectissime me
 resolvo.

Talis abso-
luta con-
formationis
motiva.

Punct. III. Confid. Istius confor-
 mationis motiva. 1. Ex parte Dei abso-
 lutissimum ejus jus, dominium, & po-
 tentiam, cui par est subesse, & necesse
 posse

potest resistere. 2. Ipsi^{us} absolutam sci-
entiam, ac sapientiam, quâ cuncta ho-
mini utilia, præterita, præsentia, &
futura prænoscit. 3. Ipsi^{us} providenti-
am, quâ suaviter omnia; & mirabili-
ter disponit. 4. Bonitatem, quâ ordi-
nat, ut conformatis, ac se Deum di-
ligentibus omnia cooperentur in bo-
num. 5. Exemplum IESV Christi, qui
dixit: Non veni facere voluntatem meam,
sed eius, qui misit me, Patris. Et rursus,
non sicut ego volo, sed sicut tu. &c. cum
tamen ipsius voluntas fuerit rectissima,
iustissima, & sanctissima.

Ioan. c. 6.
ut supr.

Matth.
26.

Qualis ergo præsumptio, & stulti-
tia foret, ô Anima mea! Si pergeres
sequi tuum velle proprium, ignarum,
cæcum, imbecille, impotens, & inju-
stum? &c.

Sed absit, ô Domine! ut unquam
amplius nolim, quod tu vis, aut quod
tu non vis, ego velim. Cavebo propri-
am meam malam amare voluntatem,
& implere desideria mea injusta: Sit
mibi secundum perfectissimum tuum ex-
emplum, ô IESV! unum velle, & nol-
le tecum; nec aliud posse velle, aut nolle,
nisi quod tu vis, & nolis. Etenim

Genf. l. 8.
cap. 13.

Domine tu scis, qualiter
melius est.

HH

CONE

CONSIDERATIO I. ANTE-
MERIDIANA.De excellentia, & qualitatibus
Amoris Dei.

Genf. l. 3. **M**agna res est amor Dei, magnum
c. 5. n. 3. 4. **M**inimo bonum. Est amor pius, iucundus,
5. 7. **A**moris Dei **f**idelis, prudens, & seipsum nunquam qua-
qualitates. **r**ens. Est amor circumspectus, humilis, &
rectus; sibi vilis, & despectus, Deo devotus,
& gratificus, fidens, & sperans semper in eo. Magnus clamor in auribus Dei
est ipse ardens affectus animæ, que dicit: Deus
meus, Amor meus, tu totus meus, &
ego totus tuus.

CONSID. II.

De efficacia amoris Dei in or-
dine ad meritum.

Id. l. 1. 15. **S**ine charitate opus externum nihil pro-
dest; quidquid autem ex charitate agitur,
2. & 2. **O**pera cha-
ritatis me-
ritoria. **q**uantumcunque parvum sit, & despectum,
totum efficitur fructuosum. Magis sequitur
Deus pensat, ex quanto quis agit; quanto
quantum quis facit. Multum facit, qui multum
tuum diligit. Qui veram & perfectam charita-
tem habet, in nulla re seipsum querit, sed Dei
gloriam solummodo in omnibus fieri deside-
rat.

CON-

CONSID. III.

De Charitate proximi in supportandis illius defectibus.

Quia Charitas habenda est ad omnes, 1a. 1. 1. 2.
 stude patiens esse in tolerando aliorum 2. & 16.
 defectus, & qualescunque infirmitates. Deus 2. & 4.
 sic ordinavit, ut discamus alter, alterius onera Charitas
 portare; quia nemo sine defectu, nemo sufficit pro-
 sine onere, nemo sibi sufficiens, nemo sibi ximi defe-
 satis sapiens; sed oportet, nos invicem por- aus.
 tare, invicem consolari, pariter adjuvare,
 instruere, admonere, & omnes amare in te;
 O Deus! qui verè amant te; sicut lex ju-
 bet amoris lucens ex te.

CONSID. IV.

De perfecta resignatione in Dei voluntatem.

Fili, sic dicas in omni re: Domine, si ti- 1a. 1. 3.
 bi placitum fuerit, fiat hoc ita. Domi- 15. 1. & 2.
 ne si fuerit honor tuus, fiat in nomine tuo
 Domine: cum propria enim resignatione Actus resig-
 tibi totum committendum est, atque dicen- nationis in
 dum: Domine tu scis, qualiter melius est, Dei volunt-
 fiat hoc, vel illud, sicut volueris. Da, quod tatem.
 vis, & quantum vis, & quando vis. Li-
 bere age mecum in omnibus: in manu tua
 sum, & versa me per circuitum. En
 ego

Hh 2

ego

ego servus tuus paratus ad omnia, quoniam
non desidero mihi vivere, sed tibi: utinam
dignè, & perfectè.

DIGRESSIO XX.
ET VLTIMA.

*Continet utilem doctrinam, & pra-
xin quotidiana oblationis, seu pura
Intentionis &c. Resignationis sua-
luntatis, pactique magni Pec-
catoris cum Iustitia divi-
na.*

THEOPHOBVS.
(I.)

Redimus tandem in fine Exercitiorum ad primum eorumdem principium, scilicet ad ultimum hominis finem, ac centrum, qui solus Deus est, mediante unione mysticâ attingendus in medio, donec perfectâ fruitione possideatur in termino. Tunc autem anima per unionem mysticam in hoc extilio cum eodem copulatur, quando ab omnibus vitijs, & inordinationibus libera, & expedita, non tantum à rebus creaturarum imaginibus totaliter excessit, verum etiam à seipsa deficiens, atque in seipsa velut ad nihilum redacta.

Vnio viatoris cum Deo in quo consistat?

sta, perdita, evacuata, & tanquam mortua in abyssum æterni amoris illabitur, concrematur, liquescit, & liquefacta sicut aurum, & æs permixta, aut ferrum candens & ignis in unam quasi massam, atque substantiam constantur, seu transformantur, ita ipsa Deo sine medio unita, unus cum eo spiritus efficitur. Sed, hoc opus, hic labor est: oportet enim, animam prius relictâ mundi vanitate, lacrymis suis contractas sordes abluere, passionum, ac sensuum incompertos, & inordinatos mores componere, varioque sese virtutum habitu excolere. Quæ cum vos hætenus ex amissi fecisse non diffidam, hæc vobis jam sublimiorum virtutum capacibus redditis, pro coronide tres insignes, forè non parum profuturos Actus, quibus ad perfectam unionem & conformationem cum Deo, ejusque divina voluntate & Iustitiâ tenditur ac pervenitur, adjungam.

II. Primus itaque Actus, seu Praxis ejusdem est, Oblationis perfectæ sui ipsius ex toto cordis, & animæ fundendo in obsequium solius perpetuæ servitutis, laudis & glorificationis divinæ, quâ homo ex animi sui medullis, quidquid est in esse naturæ, & gratiæ, nullâ sui parte reservatâ, se totum, & omnia

Quæ requiritur ad illuminationem.

Perfecta sui oblatio in obsequium Dei.

In unione
intentionum Christi.

nia sua opera, etiam minutissima quae quotidie Deo cum pura & sancta intentione offert, in Unione operum, intentionum, Passionis, & sanguinis Domini IESU Christi: quod tantumdem est, ac si vel plumbum liquefactum auro permixtum, vel aqua generosissima vino intusa ejusdem valoris & pretii reddita, Deo ter Opt. in libamen gratissimum offerrentur. Vi cujus solae oblationis lectissima Dei sponsa Gertrudis cum caelesti Sponso tali amoris nexu meruit uniri. Ego totus sum illi, & eam per amorem mihi inseparabiliter univi, sicut argentum, & aurum per ignem in unum metallum constantur: quia nemo habet vivit hominum, qui PER BONAM INTENTIONEM, sive bonam voluntatem mihi, quam illa, est vicinior: fideliter, procerè omnia mea dona referens IN SOLAM GLORIAM MEAM, nihil sibi de his penitus reservans, aut usurpans. Id vobis a vobis quoque sequenti formulâ devotissimè, & efficacissimè fieri potest.

P R A X I S,

Seu formula quotidiana Oblationis.

Formula longior quotidiana sui oblationis.

III. O Sanctissima, aeterna, & indivisa Trinitas, atque tremenda Majestas! Ecce ego abjectissimus terra

vermiculus in conspectu omnium Sancto-
rum prostratus, tuâ incomprehensibili Boni-
tate, & Clementiâ fretus, cum profundis-
sima mentis humilitate, omni meliori devo-
tione, & efficacissimâ voluntate offero, ex
nunc, & totâ meâ reliquâ vitâ, usque ad
extremum spiritum, ad majorem Nominis
tui gloriam, sanctissimæque tuæ voluntatis
beneplacitum; dulcissimi quoque, & aman-
tissimi D. mei I E S V Christi, nec non Bea-
tissimæ Virginis, ac Dei Genitricis
M A R I Æ, & Sanctorum N. N. Pa-
tronorum meorum, ac loci hujus, & San-
cti. (vel Sanctorum) N. N. cujus, (vel
quorum) hodie memoria colitur, omnium-
que Sanctorum totius Curie triumphantis ho-
norem, laudem, & gloriam, Animam
meam, cor meum, & corpus meum, cum
universis potentijs, membris, ac sensibus in-
ternis atque externis; videlicet intellectu,
memoriâ, voluntate, visu auditu, gustu,
odoratu, & tactu: cum carne, ossibus, vi-
ta, sanguine, venis, arterijs, respiratio-
nibus, atque gemitibus: omnes insuper cogi-
tationes, verba, opera, gressus, gestus,
motus, & singulos oculorum nictus, & nu-
tus: denique omnes animæ, & corporis fun-
ctiones, usum, motus, & operationes in vi-
gilia, & somno, bonas, & indifferentes; om-
niaque temporis mei momenta: mortem me-

Etiâ ope-
rum indif-
ferentium,

am, eternitatem meam, ac totum me esse in natura, & gratia, in obsequium virtutis, laudis, glorificationis, amoris, ac beneplaciti tui, ac Filij tui D. N. I. Christi, illiusque sacratissima Humanitatis glorificationis, & amarissima mortis memoriam.

IV. His omnibus & singulis modis, cogitationibus, verbis, & operibus cupiente, & benignissimum meum IESUM, infinito tempore, & infinitis affectibus laudare, honorare, benedicere, glorificare, adorare, digne estimare, imitari, servare, placere, gratias agere, obtestari, rogare, & amare omnibus laudibus, glorificationibus, adorationibus, & amoribus omnium Angelorum, & hominum existentium, & futurorum, & per tuam absolutam potentiam possibilem: me verò veterem hominem totum humiliare, mortificare, abdicare, abnegare, conterere, & in nihilum redigere: rursumque renovare, resignare, perfectissimèque unire, ac conformare: ex omnibus omnium virtutum supernaturalium finibus, atque motivis: præcipue verò Fidei, Spei, Charitatis & amoris non concupiscentiæ admodum proprium bonum, neque ob metum pœnæ, & gehennæ, vel exspectatione alicujus retributionis, aut mercedis promissæ, sed ex amore mere benevolentiae propriè dignissimo, in te ipso, & ex te ipso dignissimo,

Cum affectivis actibus omnium virtutum.

Ex puro amore benevolentiae in Deum.

ferritate, laudibus, obsequijs, & amoribus simpliciter infinitis.

V. Quia verò hæc omnia mea qualiacumque, agnosco in se vilissima, & tuæ Majestati indigna, ac mille alijs nominibus esse debita, idcirco, ut pretiosa & condigna reddantur, offero singula, ut supra, in Vnionne perfectissima, & inseparabili omnium sanctissimarum cogitationum, verborum, operum, actionum, intentionum, virtutum, laborum, dolorum, passionis, mortis, & effusi pretiosissimi Sanguinis de vivifico, & amabilissimo Latere, & corpore Domini, & Salvatoris nostri IESV Christi, In unione sanguinis Christi.
 pro me, & NN. mihi specialiter charis, & commendatis, omnibusque meis Superioribus, Confratribus, parentibus, propinquis, benefactoribus, amicis, beneyolis, & malevolis; seu qui me toto meæ vitæ tempore verbo, vel factò, scienter, vel ignoranter gravarunt, molestarunt, offenderunt, seu scandalizarunt, & pro omnibus, quos ego similiter gravavi, molestavi, offendi, vel scandalizavi: & pro omnibus, quibus teneor, & pro quibus intendo explicitè, seu implicitè, Tuq; piissime Domine scis, & vides, me debere, & velle orare: ut omnibus vivis concedere tuâ miseratione digneris omnium culparum, delictorum, atque pœnarum remissionem, liberationem à malis & periculis animæ & corporis, præteritis, præsentibus,
 & fu-

& futuris: salutem, auxilium, gratiam, opem, & consolationem S. Spiritus: perseverantiam in bonis operibus, felicem exitum, æternamque salutem: Deinde verò requiem, & gloriam sempiternam.

Cum actualitate hujus intentionis sæpe renovanda.

VI. Sed quoniam vitæ meæ necessitates & occupationes me non sinunt, hanc semel expressæ intentioni actualiter semper intantum esse, idcirco cupio, & declaro hanc meam oblationem toties pro renovata & actuali valere debere, quoties oculis in celum aspexero, aut suspiravero, vel pedum meum percussero, dicens: Renovo omnia: vel, ô amor! aut, ô Deus meus! vel quâsimile: imò quoties vel horologij sonitus, vel arærie meæ pulsus à me animadversus fuerit, seu cor meum indefinente anhelitu intra me respiraverit: protestando expressè contra omnes diabolicas tentationes, suggestiones, fraudes, obreptiones vanæ gloriæ, aut humani respectûs: & contra omnes distractiones, obliviones, cogitata, dicta, vel facta hanc meæ oblationi, intentioni, & pacto, quod modò cum infinitæ Majestatis tuæ dignatione feci, contraria, ac tibi dulcissima, & æmantissime Deus meus, displicentia. Ex hæc omnia in nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, Amen.

VII. MONOPH. Viderur illa Oblationis, intentionis, sive unionis quasi continuatæ praxis, esse ipsissima illa

illa perpetua cordis custodia, & solitu-
do, de qua Abbates Moyses, & Isaac
ita docebant: Hic nobis principalis debet
esse conatus, hæc immobilis destinatio cordis
nostri jugiter affectanda, ut divinis rebus ad
Deum mens semper inhæreat, & eò usque
ab omni situ carnali extenuata sublimetur,
donec omnis ejus conversatio, omnisque vo-
luntatio cordis, una, & jugis efficiatur ora-
tio, ut perfectè adimpleatur illud Apostoli:
sine intermissione orate. In omnibus gratias
agite: spiritum nolite extinguere, hæc est
eius voluntas Dei, in Christo IESU, in
omnibus vobis. Quare mihi deinceps hæc
formula multùm familiaris erit.

PHILOTH. Et mihi quoque sum-
moperè placet: verumtamen ob multa
fortuito incidentia occupationum neces-
sariarum impedimenta, desiderarem bre-
ve quoddam illius ac substantiale com-
pendium.

THEOPHOB. En trado igitur
& aliam actûs hujusmodi formulam suc-
cinctam & efficacem; præstat quippe al-
terna subinde Actûs ejusdem mutatio,
ne ob frequentiore illius usum memo-
ria retentus, sine vero devotionis sensu,
raptimque transcurratur.

Offero hodierno die omnes meas cogita-
tiones, verba, & opera: omniumque po-
tentiarum, membrorum, ac sensuum animæ &
cor-

Talis oblatio est jugis oratio.

Abbat.

Moys. &

Isaac. col.

lat. PP. 3:

c. 2.

1. Thess.

c. 5. v. 17.

corporis usum, & operationes in-
 nas, & indifferentes, ad maiorem Deū
 D. N. IESV Christi, Beatissimæ V. M. A-
 RIÆ, omniumque Sanctorum, pra-
 cipue SS. NN. honorem, laudem &
 gloriam, ex omnibus sanctis, & super-
 naturalibus omnium virtutum motivis: in
 unione pretiosissimi SANGVINIS Sal-
 vatoris mei IESV: pro mea, & omnium
 meorum specialiter intentorum NN. vel re-
 commendatorum: & pro quibus tu piissime
 Domine scis, & vides, me debere, & vel
 hodie orare: omniumque simul fidelium vi-
 vorum, & mortuorum salute anima & cor-
 poris, remissione peccatorum, gratia, auxi-
 lio, & consolatione Sancti Spiritus imp-
 trandâ: declarando, & protestando expressè
 quòd ad omnes horologij sonitus, aut con-
 mei suspiria, sive quoties dixerò: Deus mi-
 us! renovo: vel quid simile: ista inten-
 tio semper pro actuali valere: è contra om-
 nes distractiones, obreptiones, vel diaboli
 suggestiones, aliaque huic meæ intentioni con-
 traria, ac Deo meo displicentia, irritabi-
 da, irrita, nulla & rejecta esse, ac perma-
 nere debeant: In nomine Patris, & Filij
 & Spiritus Sancti, Amen.

Hæc brevissima praxis prioris no-
 gleus est.

VIII. Transeamus modò ad al-
 ram perfectissimæ unionis cum Deo. *sec-*
cim

diem, quæ est resignatissima, & abso-
 lutissima humanæ voluntatis cum divi-
 na conformatio. De hac ille speciosus
 sermo præ filiis hominum hæc aliquando ad
 præmemoratam suam sponsam Gertru-
 dem verba fecit: *Qui vult, ut ad ipsum*
liberè veniam, debet mihi clavem propriæ
voluntatis resignare. Unde eadem sancta
 aliquando trecentis, & sexaginta quin-
 que vicibus illud Christi Domini pro-
 nunciavit: *Non mea, sed tua voluntas fiat,*
amantissime IESU! Exposui vobis in
 præmio Exercitiorum, de illa, me-
 morantibus exercitijs, mirabiliter con-
 versata Benedicta Romana, quousque se-
 in animabus intensè Deum amanti-
 bus, hæc resignatio, sive conformi-
 tas extendat, dum ipsa, se para-
 tam, & contentissimam fore profite-
 batur, si eam Deus post omnia licet
 impensa totius vitæ obsequia, nihilomi-
 nus vellet æternis ignibus addicere, ad
 implendam solummodò Dei volunta-
 tem.

IX. Et sanè millies præstaret, ex
 Dei voluntate libentius inter vermes re-
 cere, quam ex propria inter Seraphi-
 cos collocari, imò supplicijs quoque
 perennibus mancipari, quam celo (si
 arerutrum fieri deberet) contra illius
 bene-

Christus pe-
 tit clavem
 propriæ vo-
 luntatis si-
 bitrادی:
Apud Blos.
in Monit.
spir. c. II.
Ps. 44.

S. Gertru-
 dis perfectè
 resignata.
Luc. c. 22,
v. 42.

B. Benedi-
 cta Monia-
 lis etiam ad
 inferricæ-
 nas resigna-
 nata.

Præstantia
 talis resigna-
 tionis.

beneplacitum adscribi; ut ille quorundam omnium Regum opulentior, atque felicior mendicus, apud Taulerum in colloquio Theologi & mendici, optul-

Mendicus se perhibetur, dicens: Si Dominus Me-
ad Dei beneplacitum jestatis me in abyssum inferni demerere vol-
cælo præferet, duo mihi brachia sunt, quibus eum
fert damna plecterer. Vnum humilis RESIGNA-
tionem.

TIO, quod ei suppono, & per hoc eius sa-
cratissimæ Humanitati unitus sum; alterum
idemque dexterum, AMOR, quo ipsius Di-
vinitati unitus eundem circumplector, ut
mecum ad infernum descendere cogeretur,
ubi optatius mihi foret, impletâ eius volun-
tate, esse cum Deo, quam in celis sine illa.
Ecce mendicum profundissimum Theo-
logiæ mysticæ Doctorem. Quod ipsum
ex aliâ quâdam Christi ad B. Brigittam
factâ his verbis revelatione, pariter con-
firmatur: Qui propriam voluntatem relin-
quit Deo suo, obediens mihi, habebit celum
sine pœna. Cæterum eminentissimæ ha-
jus Conformationis, sive Resigna-
tionis actum hâc formulâ
trado.



ACTUS

Perfectissimæ Resignatio-
nis.

X. **O** Clementissime Pater miseri-
cordiarum, & Deus totius
consolationis! Ecce ego creaturarum om-
nium indignissima, cum nullam hactenus in
omnibus rebus creatis veram, ac stabilem
consolationem, pacem, & tranquillitatem in-
venire potuerim, nisi in solo sanctissimo vo-
luntatis tuæ beneplacito, idcirco, quamvis
in pulvis & cinis, cupio tamen ardentissi-
mo cordis affectu, meam Voluntatem, ex
tunc integerrimè abrenunciare; Tibique
solli, firmo, inviolabili, & plenissimo pacto,
que proposito, usu, & jure perpetuo resigna-
re, & transcribere. Proinde abrenuncio in-
ter omnes omni voluntati carnis, quæ spiritui
contraria est: omni voluntati mundi, quæ va-
nissima, & stultissima est: omni voluntati dia-
boli, quæ fraudulenta, impia, sacrilega, &
blasphema est: deinde meæ propriæ, quæ in-
stabilis, perversa, & cæca est; omnibusque
sensibus, placitis, judicijs, cogitationibus, in-
tentionibus, decretis, & motibus universis
omnium potentiarum, ac sensuum animæ,
& corporis, cupiens deinceps noque intelle-
ctum

Formula a-
ctus perfe-
ctæ resig-
nationis.

Abreun-
ciatio vo-
luntatis pro-
priae, munda-
di & dæ-
monis.

am, memoriam, aut voluntatem habere: ut
que oculos, aures, linguam, corpus, & ani-
mam, nisi ad percipiendam, glorificandam,
optandam, & plenissime perficiendam vo-
luntatem tuam rectissimam, iustissi-
mam, atque sanctissimam.

XI. sed quia sola mea voluntas pro-
fus nihil est ante te; idcirco super omnia
cordis mei desideria cupio, omnium hominum
& Angelorum voluntates in unicam meam
transfundi posse; ut simul & semel una re-
signationis actu omnes istas voluntates proci-
rissimo affectu in profundissimum pelagus tue
voluntatis aeternae demergere & transfor-
mare queam; sicut gutta pluviae absorbetur
in mari, & sicut Beatissima Virginis voluntas
in Filij, & Filij in tuam o Deus! in terris
& de facto omnium Beatorum voluntates pro-
 omnem aeternitatem in divinam absorpta sunt
in caelis. Propono etiam vi praesentis istius
resignationis, imposterum totaliter esse indi-
ferens ad laeta, & tristia, ad solatia, & hono-
crucis; ad sanitatem, aut morbos; ad hono-
res & ignominiam, ad vitam & mortem:
ita ut omnes arteriarum mearum pulsus, ad
singula momenta non aliud indicare debeant,
nisi haec & similia verba: Fiat, fiat, fiat,
tua sola in me voluntas; o Deus meus, &
omnia!

XII. Sed adhuc profundius me in aby-
sum beneplaciti tui submergo, tuisque oculis;

Affectus
conforma-
tionis om-
nium crea-
tarum vo-
luntatum.

Indifferen-
tia talis vo-
luntatis ad
omnia.

ris, atque justissimis iudicijs ita resigno, ut
 si post mortem me centum, aut mille annis,
 vel usque ad extremum iudicij diem purga-
 torij ignibus mancipare velis, velim & ego:
 si etiam aeternis me flammis addicere (quod
 quidem infinitis meis peccatis ego promerui,
 ut tu hoc velles: sed ut ego id amplius nol-
 lem, tu morte tua mihi meruisti) dicam ta-
 men, & profiteor corde, & animo resolutis-
 simis, quod id ipsum velim & ego: nam ma-
 lo sexcenties millies, voluntatem tuam ju-
 stissimam, gloriam tuam illibatam, ac Ma-
 jestatem tuam sine displicentia (etiam me
 damnato) esse ac permanere, quam me sal-
 vato, voluntatis tuae beneplacito aliquid con-
 trarium fieri.

XIII. Plus ultra adhuc, dulcissime
 amor meus, me resolvo, & declaro: si vo-
 luntatis tuae esset, mihi unico nutu significa-
 te, me isto temporis momento vivum cum
 corpore & animam ab inferni faucibus absor-
 bendum, & solum poenas omnes damnatorum
 (illis liberatis) aeternaliter sustinere debe-
 re: ah! (horreo quidem, & tremo secundum
 naturam) tamen ex divinae gratiae motu ad tuae
 voluntatis beneplacitum adimplendum statim
 licerem: Dominus es, quod bonum est
 in oculis tuis, hoc facias: nullamque aliam
 gratiam (licet optione data) peterem, nisi
 ut possem te brachijs meis, altero quidem
 humillimae resignationis, & altero flagran-
 tissimae

Etiam ad
 inferorum]
 poenas.

i. Reg. 33
 18.

Cum indif-
solubili ne-
xu cum
Deo.

tissimi amoris complecti, constringere, &
mecum indissolubili voluntatum nexu unicum,
illuc in perpetuas eternitates detrahere, te-
nere, neque dimittere (sic enim infernum
pro celo, quemadmodum sine te celum pro
inferno reputarem) sed potius in ipsi-
am inibi tormentis te laudare, & pradi-
care, atque efficere, ut à me, & in me ab
omnibus creaturis laudaretur, predicaretur,
& glorificaretur in eternum & ultra
tua semper rectissima VOLUNTAS. Amen.

Excessus
meriti talis
actus.
Blos. in ap-
pend. ex
dicta Taul.
& PP.

MONOPH. Iam non amplius
mirabor, quod legisse me memini, multos
mundos relinquere in talis alicujus resigna-
tionis actus comparatione, nihil esse: imò
etiam parum hoc ipsum, quod sancti Mar-
tyres animas pro Deo fuderunt, huic resigna-
tioni collatum.

Perfectissi-
mus actus
resignatio-
nis in Dei
Iustitiam
vindicati-
vam.

XIV. THEOPH. Verissime senti-
tis & optime. Atqui restat discutienda
materia circa aliquem actum adhuc mol-
to sublimioris & perfectioris resignatio-
nis in ipsam Vindicativam Dei Iustitiam
tales enim unius animæ ex Dei gratia
vel perfecte contrita, vel intense a-
mantis sunt ad inventiones, ut omnem
humanæ mentis admirationem exco-
dant. Quis enim unquam imaginari sibi
auderet, hominem ad æternam cæli bea-
titudinem creatum, summe anhelantem

ac præ illius desiderio poenè immorien-
 tem, posse nihilominùs ex motivo ali-
 quo supernaturali, v. g. horroris erga
 peccatum, amoris in Deum & proxi-
 mum, aut satisfactionis Divinæ iustitiæ,
 præ cælesti gloriâ, eligere & optare per-
 petuos inferorum cruciatus (unicâ cum
 demonibus Dei hostibus communica-
 tione, Majestatis Divinæ contemptum,
 peccatiqûe malitiam involvente seclûs-
 sâ.) Est enim indubitata Theologorum
 doctrina, posse quidem hominem sum-
 mè charitativum omnium suorum bo-
 norum operum fructus, impetratorium
 & satisfactorium pro alterius salute ap-
 plicare, & se utroque privare, non ita
 fructu meritorio gratiæ sanctificantis,
 quæ cum sit radix gloriæ æternæ, quæ est
 bonum infinitû, nec ordinata foret illa
 charitas, nec rationalis illa voluntas,
 tali infinito bono sese privandi, ut alte-
 ri loco sui communicetur, vel æternæ
 damnationis malo infinito subiiciendi
 se, ut alius inde liber evadat. Et tã-
 men scimus indubiè, mansuetissimum
 Moysen rogâsse, deleri de libro Vitæ,
 pro impediendâ extinctione populi ido-
 lolatrici. Et Gentium Doctorem optâs-
 se, fieri anathema à Christo pro fratri-
 bus suis, perfidis Dei crucifixoribus:
 illamque ardentissimum Dei gloriæ &

Nullus po-
 test rationa-
 biliter se
 privare cœ-
 lo pro alte-
 ro.

Exod. 32.
 Zelosi pro
 alienâ salu-
 te magis,
 quam pro
 propriâ.
 Rom. 6. 9.

fi 2 salu-

In Vit. il-
lius.

salutis aliorum Zelotem Ignatium dixit se, si optio daretur, malle se beatitudinis incertum vivere, & interim Deo inservire ac proximorum saluti, quam ejusdem gloriae certum statim mori.

XV. Nec desunt pariter fervoris, charitatis & optionis foeminae. Reducite in mentem, quae superius Digress. 4. n. 13. retulit de Catharina Bononiensi innocentiissima Virgine, eam enixe precatam esse, quatenus adhuc terribiliorem Deus crearet infernum, & seipsam in ejusdem abyssi

B. Cathar.
Bonon. of-
fert se ad
infernum
pro pecca-
toribus.

(absque tamen proprii peccati macula) pro incude collocaret, omnibus Divinae Iustitiae ictibus aeternaliter tundendam, pro aliorum peccatorum perpetuae salvatione. De Catharina Genuensi purissimam quoque animam, pariter recolite ex supra memoratis, illam, cognitam per divinam revelationem horribilitate solius quasi umbræ minimi peccati venialis, tantum odium concepisse & horrorem, ut ex intensissimo divinae Iustitiae amore non dubitavit rotundè coram

Cathar.
Genuensis
petijt exer-
ceri contra
sua peccata
Dei Iustiti-
am.

In Vit. c.
24.

Deo proferre, se pro peccatis suis non petere gratiam, non misericordiam, non Ecclesiae Indulgentias, nec absolutiones, sed pro merito suo Iustitiam, Vindictam, & castigationem. Tertiam adjungo Angelam de Fulgino adhuc in conjugij statu cum marito & filijs, perfectissimam tamen

tamen poenitentem, quæ, dum aliquan-
do aliùs solito illuminata Dei potenti-
am, voluntatem, Iustitiã, & bonita-
tem cognoverat, ita deinceps remansit
contenta & tranquilla, ut dictata &
scripta reliquerit hæc verba: *Etsi cer-*
tissime scirem, me damnandam, nullã ratio-
ne possem dolere; nec minùs studerem ama-
re & honorare Deum, in tantum intellexi
Iustitiã ejus, & rectitudinem judiciorum
ejus: & mox ita; Quando dico, per judicium
quum libera me Domine, tantum delector,
sicut quando dico, per passionem tuam li-
bera me Domine, non enim magis cog-
nosco bonitatem Dei in multis Beatis, quã
in multitudine damnatorum: & ibidem ad-
jungit: Si omnia, quæ sunt fidei, per impossibi-
le desicerent, hic tamen remanet mihi cer-
titudo de Iustitiã suorum judiciorum. Unde
alibi ampliùs, cum sic essem illuminata,
inquirebat, ut nihil in me viderem, nisi dese-
ctus, condemnabam meipsam, sciens & cog-
noscens, quòd certissime digna eram inferno.
Demum hæc memorabili sententiã con-
cludit: *Videndo me damnatam, non curo a-*
liquo modo de damnatione meã, quia plus
curo & plus doleo, quòd offendi Creatorem
meum, quem nollem offendisse præ omnibus
bonis, & malis. Ex quibus subinfero,
si tales Sancti & Sanctæ potuerunt, vel
præ horrore peccati, vel pro amore

*In Vit. 6.
24. conso-
lat. 5.*

*Amor erga
Dei Iustiti-
am in B. An-
gelã &c.*

*Cap. 5. pas-
su 5.*

*Utrò se ob-
lit damna-
tioni prop-
ter sua pec-
cata.*

Cap. 19.

*Magis do-
let de offen-
sã Dei, quã
de suã dam-
natione.*

li; salu-

salutis alienæ, aut pro affectu beneplaciti Divinæ Iustitiæ, se ejusdem rigori, aut propriæ salutis periculo, seu peccationi subijcere innocentes, majori ratione posse idipsum enormem aliquem peccatorem, ex efficaci motione divinæ gratiæ, ingenti contritionis, Deique amoris æstu pereitum, sibi ipsi velut mille gehennas merito, optare; vel cum eadem intemeratâ Dei Iustitiâ dandam illi satisfactionem super suâ damnatione pacisci, modo præsertim ac formâ mox tradendâ.

XVI. PHILOTH. Sed, amabbe, num tales actus, desideria, vota seu præcæta, non sint penitus innaturalia, inordinata, & irrationabilia prorsus, abdicare se à cœlo, à Sanctis, à beatificatione in perpetuum; ac sempiternis inferorum tormentis addicere?

Amor excessivus nõ agit humano modo rationabiliter.

THEOPH. Iam in superiori Digressione memini, animam quandoque amoribus ita excessivis erga objectum amatum inflammari, & occupari, ut quasi ebria sapienter ignoret, quid dicat, eligat, vel agat; non attendendo, quâ lege, quo ordine, quâ ratione, vel possibilitate, imò quò intensior sit charitas, eò magis ultra omnem naturam in ardua, excessiva, in exotica & suis viribus improporionatissima ferri, ut quò

quò effectu attingere nequit, enitatur affectu. Quanti porro ejusmodi celsissimi affectus apud Deum sint valoris & meriti, dicat eruditione & pietate vix ulli secundus Ludovicus Blossius Abbas, his verbis: Si quis etiamnum inter mortales ex purâ dilectione, cum sui resignatione perfectâ ad omnem pœnam honore Divinæ Iustitiæ tolerandam, sese integro & tranquillo animo offerre posset, talis nec inferni, nec purgatorij pœnas subiturus esset, etiamsi solus mundi peccata commisisset, Doceant vos id ipsum Sancti Patres asserentes, cum, qui Dei erga se Iustitiam perinde ut misericordiam ad æternam ejusdem Domini gloriam exosculetur ac diligat, tam faciliè peccatorum suorum ac pœnarum illis debitarum plenissimam veniam obtinere, quàm faciliè una aquæ guttula in ardentissimam fornacem injecta consumitur. Cùmque allatæ Patrum doctrinæ adstipulentur plures tam Asceseos, quàm Theologiæ Magistri & Doctores, præstabit hîc nunc in medio statuere enormissimum mundi peccatorem, ære alieno plus quàm decem millium talentorum erga Divinæ Iustitiæ tribunal debitorem, & cui eapropter apud omnia suprema tribunalia jam proclamato, sub hastâ vendito, & pro-

Blos. in dict. PP. c. 24. ex Taulero. Pro Dei iustitia ad infernum se offerre infiniti meriti est.

Pactum cum Dei iustitia peccatori est salutare.

scripto

scripto nullum amplius in cælo & terra
videatur superesse solutionis, satisfactio-
nis, suæque salutis consequendæ medi-
um; quid ager miserimus, nisi ex ne-
cessitate virtutem faciendo, se ultro quo-
ditrici Iustitiæ in catenatum mancipium
ad perpetuas triremes, aut carceres ob-
ferre, pro ejusdem Iustitiæ liberrimo quo-
stu & arbitrato; ac in sequentem totæ
mulam, cum humillimâ & perfectissimâ
ma contriti & resoluti cordis resignatio-
ne cum Ea pacisci; quod sibi saltem quo-
quo modo æternaliter in abyssalibus in-
ferorum supplicijs bene sit.

FORMVLA PACTI PER-
PETVI

*Alicuius maximi peccatoris, cum
Iustitia Vindicativa Dei.*

XVII. **O** Rex sacrosancte, summè admi-
rabilis & centies milies admi-
randa Dei Iustitia, omnium iniquitatum In-
dex & Vindex! passim, & ab orbis conditi-
princípio usque in præsens formidaris, & ter-
ceris esse tremenda, terribilis & metuen-
dissima; oculis meros flammæ glebas spe-
rantibus, voce tot tonitrua & fulmina,
quot verba vibrante, dexterâ romphæâ vi-
acutâ & fulgurante armatâ, brachio semper

Formula
pacti pecca-
toris cum
Dei Iustitia

Tremenda
Dei Iustitia
describitur.

in funestissimas mortalium strages extento, adeoque inexorabiliter in vindicandis hominum sceleribus intenta, & rigorosa, ut nec minima labecula, navus, aut culpa in hoc vel in altero mundo impunita rigores tuos subterfugere valeat. Vnde solo audita terrifico vocis tue sono, vel animadverso furoris tui signo, omnia elementa nutant, omnes caelorum machinae concutiuntur, ac si fractus illaberetur orbis; omnes denique humanorum artuum compages, omniumque creaturarum subsistentiae & existentiae dissolvi, & in minutissimos sui nihili atomos redigi pavescunt.

Omnium
creatura-
rum pavor
ad signum
Iustitiae
ejus.

XVIII. Et saevè vestigia terrent tertiae partis Angelorum ob unicum superbiae peccatum unico in momento commissum aeternis ignibus mancipatae. Totius humanae stirpis propter unum gulosae inobedientiae actum aeterno anathemate e paradiso proscribitur. Totius mundi cum universa animalium specie ob hominum carnalitates exitiali diluvio submersi. Tot civitatum cum omnibus innocentibus aequè ac nocentibus incolis propter Sodomiae flagitia sulphureo igne absumptarum. Taceo innumerabiles bellorum strages, incendiorum furores, famis, pestium, inundationum, terrae motuum, morborum, infortuniorum, tempestatum ac fulminum ruinas, quibus sine cessatione in miserrimos mortales excandescis, ardescis & grassaris: imò, quod omnem creaturam intelligentiae capacitatem transcendit.

Exempla S.
Scripturae
rigorosae Iu-
stitiae.

Rigor divi-
næ Iustitiæ
in ipsum
Dei Filium,

cendit, in ipsum Unigenitum Dei Patris
lium, innocentia & lucis æternæ candorem,
propter aliorum duntaxat peccata, micis-
bus omni humano sensu acerbioribus serijs;
ut proinde omnes creaturæ perterrita tremo-
lâ voce fateantur & dicant: tremendum &
horrendum esse, incidere in manus Iustitiæ
Dei viventis.

Rememo-
ratio pecca-
torum pro-
priorum.

Et longani-
mitatis Iu-
stitiæ Divi-
næ,

XIX. Verùm ô æternè glorificanda Iu-
stitia, si ad meum particularem statum des-
cendens recogito ex una parte, mea ab æta-
tis adolescentiæ usque in hanc ætatem (spe-
nectutem) contra te commissa facinora, spe-
cie diversissima, qualitate infanda & puden-
da, quantitate immensa, circumstantijs gra-
vissima, frequentatione assidua, numero-
sissima, explicabilia, malitiæ autem gravitate pro
omnem æternitatem & mille infernus im-
piabilia, quibus Te, & iram tuam iustissimè
ita audacter, deliberatè, perfidè & pro-
lamer irritavi, provocavi & ludificavi, ut
jam ex solâ superficiali recordatione, pro
nimio horrore, confusione & pudore tabes-
cam. Econtra verò si ex altera parte confi-
dero, meam hætenus post omnes infames,
nefarias, propudiosas ac detestabiles istas in-
gratitudines, malitias, & enormitates, meam
nihilominus post tot annorum curricula labo-
ram adhuc indemnitate; Tuamque ô Iustiti-
æ laudibus deprecanda Iustitia!

me millies mille infernos meritum, ostensam longanimitatem, & patientiam, præ stupore me reddis excordem. Nam cum ex fide teneam, personarum acceptioni apud Te locum non esse, sed soli rectitudini, sanctitati & equitati, tam in malis vindicandis, quam in præmiandis bonis, & tamen revolvens tam veteres, quam modernas Te iustitiâ vindice horribiles peccatorum castigationes; meam verò (qui omnes prorsus in universo mundo meis sceleribus & perfriatâ obstinatione excedo peccatores) impunitatem; nescio, an intra me sentire, & dicere audeam (salvâ fidei integritate) Te erga me aut nimis fuisse respectivè partialem in parcendo, aut in longanimitate & patientia nimis clementem, cum ingenti honoris tui præiudicio, siquidem abinde majorem sumpsi audaciam, Te velut surdam, aut cæcam, imbecillum & impotentem ad vindicandum offendendi, injuriandi, & lusui habendi.

Dei iustitia non est partialis.

XX. Fateor equidem, quod nonnullis vicibus me in luto fœcis & limo profundi ex propria malitia infixum, virgâ & baculo ventilaveris, & adversitate secundum hominem inferiorem gravi visâ, interdum corripueris, at nunc secundum superiorem agnosco, omnia fuisse non nisi torrum aliquem amantissimi Patris aspectum, quo metuenti dedisti significationem, ut fugiam à facie arcûs. Vnde candidissimè fateri, tibiq; gloriæ

Castigationes paternæ.

Iustitiæ
Dei longanimitas amanda & laudanda.

gloriam dare cogor, quod mihi nec remota, nec exhorrenda, sed ineffabiliter dulcis, pia, mansueta, benigna & infinitè infinitè misericors fueris usque in præsens, ad præteritum, & propter me, ac meo nomine, omnibus omnium creaturarum existentium & possibiliū servitijs, laudibus, adorationibus, gratiarū actionibus, & amoribus per infinita eternitatum spatia (quocunque demum in loco à morte mea me collocaveris) sit & esse prosequenda.

Humilis confessio suæ vilitatis.

Desiderium pacificandi ex puro amore Iustitiæ Dei.

XXI. Quare (cum venia & pace mea haustæ misericordiæ Dei, ad quam hæc solum meum & unicum sumpsî refugium) posthac te non aliter appellabo, quam meam clementissimam, amabilissimam & superdiligentissimam, Dominam, ac absolutam meæ salutis, aut æternæ mancipationis in inferno arbitram. Et quamvis sim vilissimus reus, mundi labe & peripssima, minimus reus pulvisculus; peccator quovis putrido cancerinomite fortentior, mortuo cane detentior, imò mille suspendiorum reus, cupio tamen intimè & unice tecum à altissima & incomprehensibilis Majestatis Iustitia (non quidem pro ullo meo temporali, vel eterno bono aut commodo, sed pro merissima gratiarum actione & tuæ exercitata mecum longanimitatis recognitione, ac honore, amore, gratitudine & complacentia tibi faciendâ) super his quæ

inor punctis Pacisci, modò me audire & ex-
audire digneris.

Primum; quòd, cùm deinceps, propter
heu! nimium bonitatis, beneficiorum & mi-
sericordiæ Dei abusum, coram ipsius placi-
dissima facie, præ infinitâ scelerum confusione
& erubescentiâ, comparere non audeam, mi-
hi totâ meâ reliquâ vitâ liberum ad te pate-
at refugium & accessus, tractaturo tecum de
ablatis tibi honoris ac irrogatarum à me læse
Majestatis injuriarum & contemptum quali-
cunque reparatione, & satisfactione præstan-
dâ.

1. Semper
confugium
ad Dei justitiam ha-
bendi.

Secundum, ut, quia aded jam præ infini-
ti doloris, & contritionis magnitudine, prop-
ter enormissimos excessus meos contra Dei
mei immensam bonitatem, ac Te perpetratos
cor meum intra me colliquefcit, ut tam me
quam scelera mea infanda inexplicabili odio
de detestatione persequar, abominer, male-
dicam & anathematizem, Tu quoque ô rectis-
sima & inviolabilis Iustitia eadem peccata
mea, & (si ita tibi placet) me quoque ab-
omineris & detesteris, & simul omnia in pul-
verem, in nihilum, prorsus infecta & in re-
ligas, eo efficaciam modo, ut infamis & infer-
nalis ille character, macula & nota offensæ
infinitæ bonitatis, præ dolor à me contractæ,
in æternum amplius non appareat, revivis-
cat, sed maneat obliterata, erasa, deleta,
et funditus extincta.

2. Peccata
omnia de-
testandi, &
infecta red-
dendi.

XXII. Tertium: Quod si deinde ab-

3. Ad gu-
stum justi-
tiae inferni
pœnas sub-
eundi.

Deletâ ta-
men pecca-
ti maculâ.

4. Hic in-
terim sem-
per Dei ser-
viendi.

tâ penitus infandâ hâc maculâ (qua sola
majori mihi omnibus inferni cruciatibus do-
lori est) quâcunque certitudine significas, Te
ô æquissima Iustitia ! nihilominus habere
stium & complacentiam , ut ad tui satisfac-
tionem , honorem & amorem perpetua
mortem meam damnationis pœnas subeam.
Ecce paratissimum me cum sune ad collum
hoc ipso etiam oculi momento ad omnia infer-
rorum tormenta (suppositâ tamen prædita
turpissimâ maculâ perpetuâ annullatione
sustinenda. Quia centies millies, imò infinitè
dignius est , & ambio , tuo justissimo benepla-
cito per aternam meam damnationem satisfacere
ri , quàm per meam salutem gustus tuo alio
quid deesse.

Quartum istiusmodi pacti inviolabilem
articulum cupio & declaro esse debere , quod
non attentâ meâ futurâ damnatione , nihilominus
velim hîc usque ad illius ultimam
executionem Tibi ô mea jam dulcissima , cari-
dig & amori intrinsecata Iustitia ! omnia ex-
cogitabilia & possibilis amoris , honoris , laudis ,
benedictionis , glorificationis ac servitutis ob-
sequia præstare , eo etiam pacto , ut me po-
stea ad inferorum supplicia relegatum præ-
serves ab illo exitiali omnibus demonibus ac
damnatâ infixio Tui odio , blasphemis &
maledictionibus rabiosis , ac desperatis :
contra verò hanc solam & summam gratiam

perpetuò in me confirmes, ut, sicut ab omnium Beatorum cœtu Iudiciorum tuorum rectitudo infinitis laudibus celebratur in cœlis, ita ego in profundissimâ illâ voragine constitutus ineffabili laudis & benedictionis præconio valeam correspondere (etiam ringentibus ac nimio furore freudentibus contra me diabolorum & damnatorum catervis,) ita ut unus & solus ego in medio illius maledictæ cohortis approbem, adorem, & laudem fines & motiva rectissimorum tuorum iudiciorum, quibus me, & omnes infernum meritos damnâsti, ac solus ego hoc Iustitiæ actu tot tibi benedictiones rependam, quot in te à cæteris maledictiones evomentur.

Super hæc igitur pacta ô incomparabilis & benignissima Dei mei Iustitia! Tibi in faciem meam prostratus supplico, ut hanc descriptionis meæ chartam; publicam, æternamque animi mei declarationem ex solo & puro tui amore & beneplacito spontè, liberè & consideratissimè factam, pro tuâ parte ratam acceptamq; in omnibus habere; Sanctissimæ Trinitatis, & Redemptoris mei IESV Christi, immensæ ejusdem Misericordiæ, nec non dulcissimæ hætenus Matris misericordiæ MARIE, meorumq; Patronorum conspectui (quo per mea, pro dolor! scelera æternaliter indignum me reddidi) præsentare, ac demum appropinquante finali executione, sub prædictis declaratis & pactis toti Curiaæ cœlesti, meo nomine

Et Dei iustitiam in inferno approbandi, laudandi.

Supplicatio pro pacti hujus confirmatione.

mine æternum, Ab æternum! vale mun-
re digneris. Amen.

X XIII. MONOPH. De hoc ex-
cessivo actu & pacto, illorumq; Sanctissimo-
rum virorum ac mulierum adductis à te-
emplis aliud plane dicere nequeo, nisi quod
in colloquio Barlaam Anachoreta recensetur,
videlicet: Beati isti, ter Beati tam excessivi
Dei amore flagrârunt, ut ob ipsius charita-
tem & beneplacitum, omnia mundi & in-
ferorum mala pro nihilo duxerint. Verum
nos indigni & despicabiles, tamesi proxi-
ma nostræ facultatis modulo stupenda illorum
vota & gesta exprimimus, vite tamen &
amoris tantæ fastigia neque assequimur, ne-
que propter spiritûs nostri infirmitatem aspi-
qui meremur.

Pendent ex
Dei gratiâ.
Rom. c. p.

PHILOTH. Bene quidem supra dixi-
sti: Amorem vivere excessibus; sed ultra
les excessus pertingere, non credo, esse vo-
lentis, sive currentis, sed solius Dei mi-
serentis. Equidem fateor, quod tanquam
maximus & ingratisimus peccator, bene-
mias haberem, causas, & motiva, patitur
istiusmodi actum sepius eliciendi, verum ad
duro sum corde, ut valde dubitem, an ex-
ferio & intimo animi mei fundo ac sensu pro-
veniret?

Cum arcu
debili est al-
tius colli-
mandum.

THEOPH. Rectè sentitis uterque, sed
propter eam ipsam spiritûs vestri velut ar-
cûs sagittarij infirmitatem ad aliud collimandum.

diu est bonæ mentis conatibus, quibus miserentis Dei gratia non raro etiam in maximis peccatoribus admirandis influxibus cooperatur. Vnde nec animus despondendus, nec humi semper rependum, aut in veteri pulvere sordescendum est, sed quod in proverbio est, cum Minervâ manus movendæ, cum affante divini Spiritûs aurâ remigandum, & cum assumptis firmæ resolutionis alis cor ad æterni Solis æstus ac radios elevandum. Felix Icarus, qui præ ejusdem ardore liquecentibus alis, in infiniti amoris abyssum illapsus submergitur. Vnum tamen vos præmonuerim, quod talis pacti contenta non extimis tantummodo labijs sint ita nudè & crudè proferenda, sed ex intimo fundo cordis prius bene confusi, & compuncti ex impressione ingentis numerositatis, sæditatis & gravitatis suorum anteactæ vitæ peccatorum, & nihilominus post tot malitiosè factas iræ & Iustitiæ Dei irrationes, expertâ ejusdem Iustitiæ insuperabili longanimitate & patientiâ immeritissimâ: Atque ita his prævijs considerationibus, accedente infallibili Spiritûs Sancti motione, facilius ad tales generosi fervoris actus & ausus (cum inefabili conscientia ac mentis tranquillitate & solatio in vitâ & morte) pertinetis.

Hortatio
ad generosus
actus.

Cum prævia
cordis
compunctio.

MEDITATIO XXX.

De ineffabili desiderio, gaudio, & fructu Dei in caelesti Patria.

Textus
Reg. c. 7.

SI ad exaltationem illam caelestem, qua timentibus Deum preparata est, volumus velociter pervenire; necessarium est, vitam æternam omni concupiscentia spiritali desiderare.

Præ lud. Imaginare, te cum S. Joanne Apost. in extasi videre civitatem Ierusalem caelestem, cujus fundamenta, & muri ex omni lapide pretioso, portæ ex margaritis, & gemmis, plateæ ex auro purissimo, & hanc vocem tibi allabi: *Ecce tabernaculum Dei cum hominibus.*

Cæli gaudia in sensibus corporis & potentis animæ.

Psal. 35.

Punct. I. *Consid.* Felicitatem caelestis gloriæ. 1. Ex gaudio quinque sensuum corporis, ac 1. oculorum ab aspectu Christi, Beatissimæ Virginis, & omnium SS. 2. Aurium, ex dulcissima omnium Angelorum harmonia & cantu. 3. Gustûs, & odoratûs, qui exquisitissimis oblectamentis inebriabuntur ab ubertate domûs Dei. 4. Tactûs ob immensam

Meditatio XXX. 515

nitatem ab omni frigore, æstu, doloribus, morbis, & cruciatibus hujus mundi. 5. Ex corporis gloriosi dotibus Subtilitate, Agilitate, Claritate, & Impassibilitate. 6. Ex gaudiorum abundantia in potentijs animæ, intellectu, memoriâ, voluntate, quæ quasi in immenso oblectationum pelago absorbentur. &c.

O Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum! quam sordet mihi terra, dum cælum aspicio. O beata patria! & quando satiabor, & inebriabor ab ubertate domus tuæ? *Heu mihi* *Psal. 119*
quia incolatus meus prolongatus est!

Punct. II. *Consid.* Essentialem Beatitudinis fontem consistere in VISIONE DEI Ex visione beatificâ;
facie ad faciem, cujus 1. Essentia est ipsa Sapiencia, Omniscientia, Veritas, Potentia, Perfectio, Divitiæ, Bonitas, & Pulchritudo increata, purissima, gloriosissima; infinita. 2. In ipso, quidquid excellentiæ, nobilitatis, opulentiæ, gloriæ, pulchritudinis, perfectionisque esse potest in Angelis, & hominibus, quidquid odorum, saporum, dulcedinis, harmoniæ, delectabilitatisque in omnibus creaturis, infinita plenitudine reperitur. 3. Et hæc omnia in Deo videre, intus sentire, experiri, gustare, amplecti, frui, & æternaliter poss-

Kkz

pos-

possidere licebit suavissimè, liberrimè,
securissimè atque plenissimè, sine fine,
& sine defectu.

Quale hoc lætitiæ pelagus, quanta
purissimæ delectationis abyssus, videre
incomprehensibilem illam Sanctissimæ
Trinitatis gloriam, & inestimabilem
pulchritudinem? Ô anima mea, si oportet
te quotidie tormenta perferre, si
istam gehennam longo tempore tolerare,
ut Christum in gloria videre posses,
nonne dignum esset, pati hoc con-
ne?

Ex loco, so-
cietate, &
omnium de-
siderabili-
um afflu-
entia.

Punct. III. Confid. Reliquos gaudi-
diorum cumulos. 1. Ex loci altitudine,
amplitude, serenitate, amœnitate, &
majestate, murorum, portarum, platearum,
Throni divini, ex auro, & gem-
mis, atque splendore: prout in Apocalypsi
describuntur. 2. Ex gratissimâ so-
cietate Beatissimæ MARIÆ, Angelorum,
Apostolorum, Martyrum, Virginum,
Religiosorum, Lajcorum, qui omnes
distinctè cognoscuntur, eorum
passiones, virtutesque, cum mutuo gau-
dio, & congratulatione, atque omnium
gaudiorum participatione. 3. Ex afflu-
entia omnium desiderabilium bono-
rum, ubi nihil est, quod nobilius, & co-
tum est, quod velit. 4. Ex plenissimâ

tietate sine nausea, tædio, fastidio, ac timore per omnem æternitatem.

O Vita vitalis! vita beata, & beatè s. Ansel. sempiterna, Vita sine morte, juvenus sine ^{l. de simi-} senectute, sanctitas sine infirmitate, gau- ^{lit. c. 26.} dium sine tristitia, pax sine discordia, lux sine tenebris, delectatio sine fastidio, fortitudo sine imbecillitate, gloria sine fine. O Vita! cujus amore tot Sancti suum sanguinem fuderunt, tot Religiosi mundum contempserunt &c. Ô quantum tui desiderio languero, atque suspiro!

Affectus aspiratio- num ad cæli gaudia.

Te, cujus est certa securitas, & securita tranquillitas, & tranquilla fælicitas, & fælix suavitas, & suavis jucunditas, post hoc omni spiritali concupiscentiâ desiderare cupio. Te, quæ timen- tibus Deum præparata es, concupiscit; & ^{Psal. 83,} ^{3.} deficit anima mea in atria Domini. Ah quando venies? Ah! quando apparebit mihi gloria tua &c.

CONSIDERATIO I. POME- RIDIANA.

Quòd pro Christi gloria strenuè sit laborandum.

O Si vidisses in cælo sanctorum coronas ^{Gerf. l. 3.} perpetuas, quantâ quoq; nunc exultant ^{cap. 47.} gloriâ, profectò nec letos hujus vitæ concupisceres dies. Ibi salus erit indefectiva, an- ^{n. 3.}

Kk3 xietas

n. 2.

xietas nulla, jucunditas beata, societas dilectis & decora. Age ergo, ut agis; fideliter labora in vinea mea; ego ero merces tua. Scribe, lege, canta, geme, tace, ora, si fine. Digna est his omnibus aeterna vita.

C O N S I D. II.

De ardenti desiderio celestis Beatitudinis.

Ib. c. 48. 1.

O Superna civitatis mansio beatissima! O dies aeternitatis clarissima! dies semper leta, semper segura, & nunquam statim mutans in contraria. O utinam dies illa illuxisset, & cuncta haec temporalia finem accepissent. **I E S U** bone! quando stabo ad videndum te? quando contemplantur gloriam regni tui? quando eris, mihi omnia in omnibus? Desidero te intimè frui, sed nequeo apprehendere. Opto inherere celestibus, sed dum spiritus sursum, caro quaerit esse deorsum.

C O N S I D. III.

Quid huic desiderio celestis patriae conjungendum sit.

Ib. c. 49. n. 1. 2. 3. A. 5.

Elli mi, cum tibi desiderium aeternae beatitudinis desuper infundis sentis, dilata cor tuum, mihiq; toto cordis affectu adhaerere ac ferventi voluntate studeas deservire. 107

Auct. ad Exerct. Candidatos &c. 519
sape ignis ardet, sed sine fumo flamma non
ascendit. Tale est & tuum saepe desiderium.
Velles esse in libertate gloriae filiorum Dei,
delectat te domus aeterna gaudio plena: sed
oportet, te prius novum induere hominem,
& in alterum virum mutari, donec veniat
regnum Dei.

EPIPHONEMA
AUCTORIS

*Ad Exerctiorum Spiritualium
Candidatos Religiosos, ac Sa-
cerdotes.*

AD vos jam meus sermo revertitur,
quotquot professionis vestrae, sive
Ecclesiasticae, sive Regularis statum an-
nuam recollectione in sanctis exercitijs,
sive alio quocunque modo renovare
studetis; ut ultimam vos cohorter, &
alloquar verbis illis, quibus aliquan-
do Beatissima Virgo & Mater Gunteli. *Ex Menol.*
num Monachum in Anglia sub sua con- *23. Sept.*
versionis initium affata est. Vidit is
per raptum extaticum primo tremen-
da hominis novissima; dein Elysios
campos, seu paradysum caelestem, in
eoque Angelorum Reginam sublimem
in splendidissimo throno residentem, ac
solis instar reliquos inter Divos radian-
tem. Ad quam cum sanctissimus no-
ster

Kk 4

ster